

กล้วยไม้มีเขากว้าง

ปีพ.ศ. 2475
เป็นปีที่พยานหนุ่ม
สรนทาได้บุกป่า
ต่างดงทางภาคใต้
เพื่อค้นหาทางขึ้น
เขาสวนป่าพร
และพยานหนุ่ม
ก็รักภรรยาที่ไป
พบกับพวกเงาะป่า
ธำมา กลุ่มหนึ่ง

ธำมา กับผม หาไม้ไม่ต้องกลัวมันเหว

มันเข้าสวนเมืองมณี

เงาะป่ากลุ่มนี้พยานหนุ่ม
เคยช่วยเหลื้พวกเงาะมาจน
และเรือบรรทุกเงาะป่ามาบ้าง

หัวอันโตมๆ กว่าจะบุกป่ามาธำมาตั้ง
ของพวกเงาะป่าดงที่มีพยานสรนทาต้อง
ทรอยยากพบ

พวกพวกเขาไปว่าเรา
มาดมีคำมีมืดและ
เขาแก่ปัดฟันมาแลดู
แวงป่าจากพวกเงาะ

แล้วหาอาวุธของทั้งสองฝ่ายก็ต้องใช้เวลา เพราะวิธีนี้

หมายความว่าไม่มีคนเมืองมาคอยดูแลคุ้มครองไปหมดแล้ว และพวกเขาก็ไม่ไว้วางใจพวกเขา

เราขอร่วมทน

หัวหน้ามันบอกว่าขอให้พวกเราไปตกที่นี้พรุ่งนี้เช้า และคืนนี้เราจะเอาต้นยางฟืนมาให้

เราปฏิเสธไม่ได้มันหาย

นี่มันจะเที่ยงคืนอยู่แล้วนะ

ต้นยางฟืนที่มันวานนี้ต้องเอาเอาหน่อของมันมาในเวลากลางคืนเท่านั้น

ผมเองก็ติดต่อกับพวกคนเมืองไม่ได้เลย เรื่องต้นยางฟืนนี้เสียมันบอกว่า สามปีจะมีตลาดขึ้น

สารพัดตนเองมันก็หาซื้อหรือทำขายต้องขอ

มันให้ประโยชน์อะไรได้บ้างว่ามา

และเมื่อพวกมันให้ของมาขอสงไปเสียมันเอง

ช่วยมันหาถูกเปลี่ยนไปหมด เหลือเพียงสิ่งนี้

เสียใจจริงๆนะแต่คงไม่มีทางไปปล้นเอาเงินมาได้หรอกนะ